

[Miljøministeren]

Jeg synes, det somme tider er fornuftigt at udsende et udkast, uden at man forhåndsdiskuterer tingene, fordi det så er nemmere for de øvrige parter at forholde sig til problemet; andre gange er det ikke fornuftigt. Det afhænger lidt af situationen, så det synes jeg ikke man kan sige noget generelt om. Jeg er imidlertid fuldstændig overbevist om, at dette har været håndteret på den måde, som Miljøstyrelsen syntes var mest fornuftig.

Jeg synes i øvrigt, jeg godt vil understrege, at der er tale om et udkast, som har været til forhandling, og ikke et færdigt diktat.

Hjortnæs (S):

Ministeren har ret i, at ting tager tid, men jeg ved også af erfaring, at hvis der udgår klare meldinger fra en minister om, at nu er der faktisk en sag, der haster, og at ministeren gerne ser, at den kommer frem til underskrift, så vil dette ønske normalt også blive opfyldt temmelig hurtigt.

Jeg ved også vedrørende den konkrete sag, som jeg spørger til her; at det afsluttende møde fandt sted, som ministeren oplyste, den 25. oktober, og at Dambrugeforeningen forlod forhandlingsbordet. Det, der kan bekymre én, når man kender forhistorien, er, at det gør man for at udnytte nogle andre muligheder for at træne sagen. Jeg håber ikke, at der nu er begyndt at blive kastet nyt grus i maskineriet, så vi igen kommer i den situation, at heller ikke i denne måned bliver der tale om en underskrift – og måske heller ikke i næste måned.

Dette er en sag, der efter min opfattelse haster meget, og jeg vil opfordre ministeren til at tilkendegive over for Miljøstyrelsen, at hun nu ønsker den frem til underskrift.

Knud Lind (FP):

Det udkast, som foreligger, er altså lavet af Miljøstyrelsen og amternes miljøteknikere helt uden om det erhverv, det drejer sig om.

Jeg vil da godt spørge ministeren: Kunne det ikke tænkes, at den for mig at se noget mærkelige fremgangsmåde har været med til at forhale sagen, bl.a. fordi man i Dambrugeforeningen og Ferskvandsfiskeriforeningen følte, at man fik trukket nogle ting ned over hovedet uden at have været med i denne opstartende fase? Det er måske det, der er skyld i, at den færdige bekendtgørelse, som hr. Hjortnæs efterlyser, ikke er kommet.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at foreløbig er der ikke trukket noget ned over hovedet, derfor også hr. Hjortnæs' spørgsmål. At man er brøstholden over den ene eller den anden fremgangsmåde, skal jeg ikke kunne afvise, men det afgørende er nu, at denne bekendtgørelse efterhånden når frem til underskrift.

Så vil jeg sige til hr. Hjortnæs, at jeg tror nu nok, jeg sagde, at ting kan tage tid. Jeg mener, det er Miljøstyrelsen, der skal prioritere sit arbejde, forstået på den måde, at Miljøstyrelsen har en lang række opgaver, og jeg er fuldstændig overbevist om, at Miljøstyrelsen prioriterer ansvarsbevidst. Jeg må sige, at jeg ikke sidder inde med en viden om – men det gør måske hr. Hjortnæs – at dette miljøproblem er større end så mange andre af de miljøproblemer, som Miljøstyrelsen håndterer for tiden. Derimod kan man måske hævde, at der ifølge hr. Hjortnæs er et vist politisk problem, og det er en anden sag.

Miljøstyrelsen prioriterer naturligvis sine opgaver efter deres miljømæssige vigtighed, det har den ansvaret for, og jeg er fuldstændig overbevist om, at Miljøstyrelsen arbejder så seriøst og så hurtigt med dette spørgsmål, som det overhovedet lader sig gøre. Jeg er ikke vidende om, at der er kastet nyt grus i maskineriet, og jeg må i hvert fald sige: Der er ikke noget grus, der er havnet på mit rimelig ringe skrivebord.

Hjortnæs (S):

Det, der kalder mig frem igen, er nogle formuleringer, som ministeren her anvendte, og som kunne give mig det indtryk, at hun måske ikke skønner, at dette miljøproblem er så alvorligt. Det forstår jeg ikke. Det er for mig at se et kolossalt alvorligt miljøproblem. Når adskillige kilometer åstrækninger ligger hen som tørt åløb i sommerhalvåret, er det et alvorligt problem.

Når vi har en forurening af det omfang, som vi faktisk har, og der foreligger adskillige målinger på det, så er det da et alvorligt problem. Og når formanden for miljøudvalget i Vejle Amt kan sige til Jyllands-Posten den 3. november: Vi står i en grotesk situation. Halvdelen af de 130 dambrug er ikke godkendt, og vi kan ikke komme efter dem, fordi der ingen klare regler er på området – jamen så er det da en alvorlig situation, fru minister!